

กัณศรชฎกิจ

■ ศ.ดร.พิริยะ พลพิรุฬห์

คณะพัฒนการเศรษฐกิจ
และวิทยาลัยนานาชาติ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
www.econ.nida.ac.th;
piriya.pholphirul.blogspot.com

บุคลิกภาพ (Personality) มีความสำคัญต่อการพัฒนาได้อย่างไร ลองคิดดูง่าย ๆ ครับ เพราะเหตุใดประเทศที่ไม่มีทรัพยากรมากอย่างญี่ปุ่นถึงสามารถก้าวข้ามมาเป็นประเทศชั้นนำในโลกได้

เพราะเหตุใดประเทศเกิดใหม่อย่างเกาหลีใต้ จึงสามารถพัฒนาแบรนด์ระดับชาติ (National Brand) อย่างซัมซุงหรือฮุนไดแข่งขันได้ในตลาดโลก หรือเพราะอะไรประเทศที่เป็นเพียงเกาะขนาดเล็กมากๆ อย่างสิงคโปร์ ถึงขึ้นชื่อเป็นประเทศที่มีขีดความสามารถการแข่งขันสูงในโลก

การพัฒนาเหล่านี้เกิดจากหลายปัจจัย แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ “ปัจจัยทางด้านทรัพยากรมนุษย์” ซึ่งเปรียบเสมือนกับ DNA ก็คือ “ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพ” ที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละประเทศ (Personality Trait) ตัวอย่างเช่น ความมีระเบียบวินัยของคนญี่ปุ่นเนื่องจากหลังจากแพ้สงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นต้องการที่จะยกตัวเองขึ้นมาแข่ง (และต้องการชนะ) อเมริกา เกาหลีใต้ก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีบุคลิกภาพของประชากรที่มี “ความมุ่งมั่น” ส่วนสิงคโปร์เองก็เป็นเกาะไม่มีทรัพยากรอะไรจึงจำเป็นต้องสร้างจุดเด่น บุคลิกภาพของประชากรในประเทศเหล่านี้เป็นต้นกำเนิดของการพยายามสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ให้เป็นของตนเอง และสุดท้ายก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศเหล่านั้นให้ประสบผลสำเร็จ

บุคลิกภาพเป็นลักษณะส่วนรวมของบุคคล ซึ่งจะแสดงออกทางพฤติกรรมในสถานการณ์ต่างๆ อาจเรียกว่า Trait (ลักษณะเฉพาะ, อุปนิสัย) บุคลิกภาพนั้นพัฒนาขึ้นมาจาก 2 ปัจจัย คือ 1) การสืบทอดทางพันธุกรรม และ 2) สิ่งแวดล้อม การเลี้ยงดู และสิ่งที่เผชิญมาตลอดช่วงชีวิตเรานั้นส่งผลต่อบุคลิกภาพทั้งสิ้น

งานศึกษาของ Almlund และคณะ (2011) ได้อธิบายถึงความเชื่อมโยงของบุคลิกภาพในประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ โดยพบว่าบุคลิกภาพจะมีพลังในการพยากรณ์ (Predictive Power) ต่อผลสัมฤทธิ์ในด้านต่างๆ เช่น ความฉลาดทางปัญญา (เช่นระดับ IQ หรือคะแนนสอบต่างๆ) ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน สุขภาพ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และการยอมรับความเสี่ยง เป็นต้น

นอกจากนี้ งานศึกษาของ Cunha and Heckman (2009) ได้ให้ความสำคัญในการสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพต่อการพัฒนาทักษะทางอารมณ์ตั้งแต่ในวัยเด็ก ว่าบุคลิกภาพที่ถูกสร้างตั้งแต่เด็กนั้นจะส่งผลอย่างไรเมื่อเด็กคนนั้นเติบโตใหญ่ขึ้น โดยตัวอย่างสามโครงการในสหรัฐอเมริกา ได้แก่ 1) โครงการ Perry Preschool Project 2) โครงการ Carolina Abecedarian Project และ 3) โครงการ Chicago Child-Parent Center Program โดยเป็นโครงการที่ให้การศึกษาแก่เด็กที่มีฐานะยากจนและด้อยโอกาส ตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 5 ปี โดยพบว่า เด็กที่ได้เข้าร่วมโครงการเมื่อเติบโตขึ้นเป็นวัยรุ่นจะมีการเรียนต่อที่ศึกษา มีการตั้งครมก่อนวัยอันสมควรที่ต่ำกว่า เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมน้อยกว่า มีหน้าที่การงานและรายได้ที่สูงกว่ากลุ่มเด็กนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ สิ่งที่เห็นจากงานวิจัยนี้ก็คือ การสร้างบุคลิกภาพตั้งแต่ในวัยเด็ก นอกจากจะส่งผลต่อความฉลาดทางด้านสติปัญญาแล้ว ยังส่งผลต่อความฉลาดทางด้านอารมณ์ เป็นความฉลาดประเภทที่ส่งผลกระทบต่อการประสบความสำเร็จมากกว่าการฉลาดเพียงแค่สติปัญญาแต่เพียงอย่างเดียว

เนื่องจากบุคลิกภาพนั้นมีความแตกต่างกันในแต่ละสังคมและในแต่ละวัฒนธรรม วิทยาลัยนานาชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) จะจัดงานสัมมนาวิชาการเรื่อง “Personalities for Sustainable Development” ขึ้นในวันที่ 31 มี.ค. เวลา 13.00 น. (ห้องประชุม 202 อาคารสยามบรมราชกุมารี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์) โดยจะเป็นกรณีศึกษาของประเทศไทย ผู้ที่สนใจโทร. 02-727-3003 หรือ E-mail : risa_fruitcake@hotmail.com

เนื่องจากบทความเรื่อง “AEC กับพลวัตการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทยและภูมิภาค” ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ฉบับวันที่ 15 ก.พ. 2559 เป็นบทความของ ผศ.ดร.สันติชัยศรีสวัสดิ์สุข แต่ได้ตีพิมพ์ชื่อผู้เขียนบทความผิดพลาดเป็น รศ.ดร.ศาสตรา สุตสาวาสดี

จึงขอแก้ไขให้ถูกต้อง
กองบรรณาธิการโพสต์ทูเดย์